KUIFJE
WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR
NEGENDE JAARGANG
PRIJS : 6 Frs - IN NEDERLAND 40 Cts
49

AFREKENING TE SILVER CITY

ONS VOLLEDIG TEKENVERHAAL DOOR
JEAN GRATON

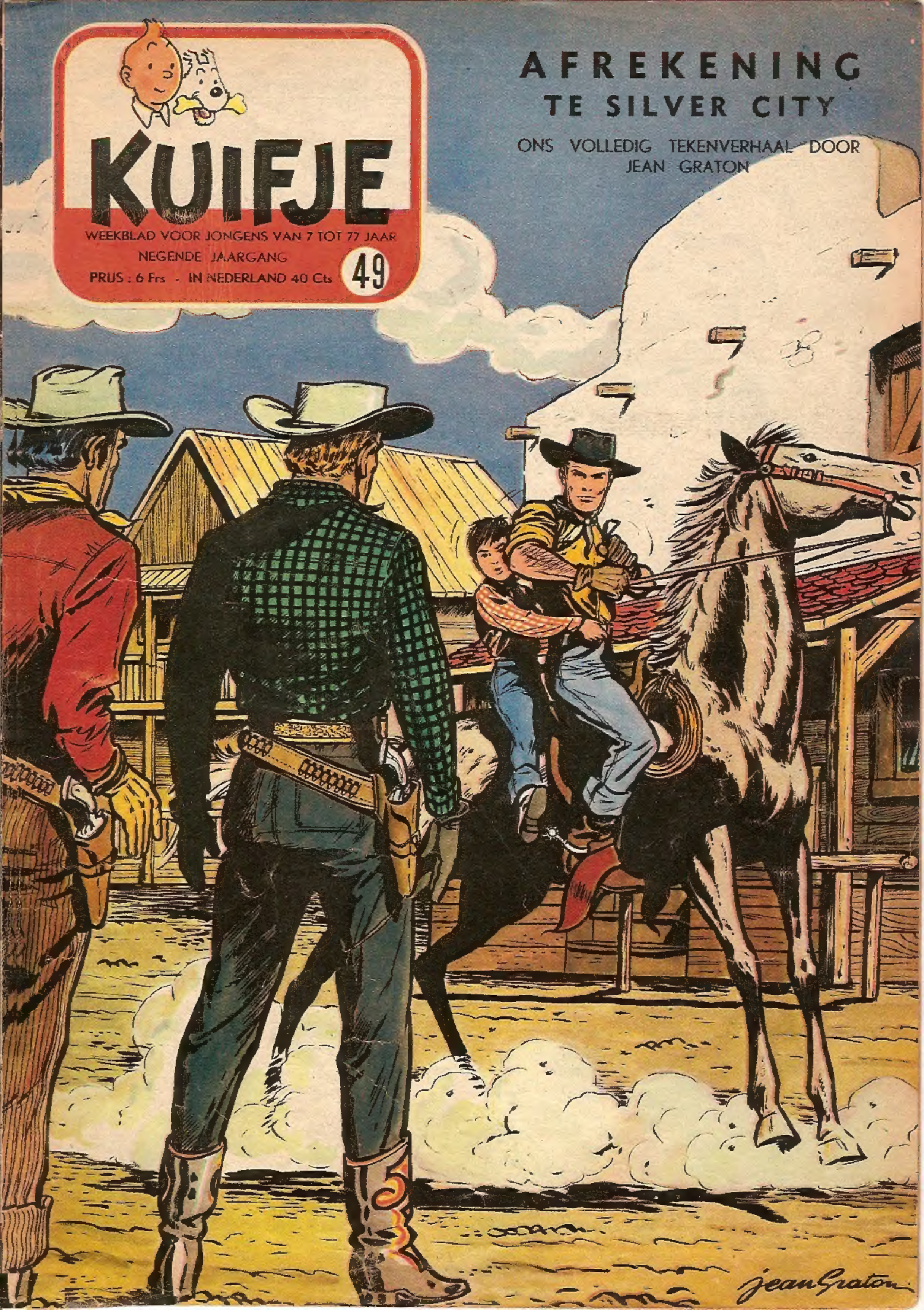

Silver City in de late namiddag. Enkele oude cowboys profiteren van de laatste zonnestralen. Een ruiter nadert...

...langzaam rijdt hij naar het midden van het dorp. Hij groet de oude cowboys heel vriendelijk...

Hij stopt voor de kleine school waaruit enkele bengels vrolijk en wild naar buiten stormen...

Hello, Steve !

Goede avond, juffrouw ! Nog altijd tevreden over Johnny ?

Hij is nog een beetje wild maar vriendelijk en erg dapper !

Steve is de oudste broer van Johnny. Ze wonen met hun moeder in een kleine ranch, de Rode Aarde, geheten. Ze rijden nu samen naar huis. Het paard van Steve trapt in een plas en enkele jongelui krijgen een paar slijkspatten op hun mooie laarzen...

Kon je niet uit- je ogen zien?

De broers herkennen in een van de jongelui Bob Smith, een jongen die niet al te best aangeschreven staat in de streek. Bij hem zijn enkele knapen van dezelfde soort...

Steve, ik geloof dat je het met opzet deed !

Maar neen, Bob, ik had die plas helemaal niet gezien !

Stap van je paard, vriendje, en herstel maar weer de schade die je aangericht hebt !

Poets mijn laarzen en doe ze blinken of...

Met opeengeklemde tanden doet Steve wat hem bevolen werd. Op het ogenblik dat hij wil opstaan...

Hahahaha !

Kijk me dat aan!

Steve bedwingt zijn woede en verlaat het dorp met gebogen hoofd...

De volgende avond aan tafel bekijkt Johnny zijn broer vol misprijzen en verwijt...

Het is zo erg dat Steve opspringt en roept :

Wel, waarom bekijk je me zo ? Wat scheelt er je ?

Het is over de geschiedenis van gisteren. M'n makkers zeggen dat je laf bent !

Mama Collins, die ziet dat Johnny een paar flinke klappen zal krijgen, vindt het raadzaam tussenbeide te komen...

Jongen, je kent je grote broer slecht. Steve is niet laf ! Bob is de zoon van de eigenaar van onze ranch. Z'n vader volgt al zijn grillen in en als Bob één woordt zegt, dan vliegen we de straat op... We moeten nu al zo hard werken om de twee eindjes aan mekaar te knopen !

De jongens vergeten het incident en enkele dagen later...

Johnny, als je uit school komt, loop je bij de oude Ben aan...

Goede avond, Ben ! Morgen is het moeders feestdag en ik zou haar graag een pond van je beste koffie willen schenken... Ze drinkt graag koffie... maar hij is te duur voor ons...

Op het ogenblik dat hij buiten gaat...

Ho !

Haha, dat is mijn kleine vriend Johnny Collins ! Wat heb je daar gekocht ?

Bob rukt het pakje uit Johnny's handen...

Het is koffie! Hij ruikt heel lekker, hoor !

Geef me die koffie terug, mijnheer Bob!

Bandiet ! Het is mijn koffie!

Op z'n knieën in het stof raapt Johnny de koffiebonen een voor een terug op, tot groot jolijt van Bob en zijn bende !

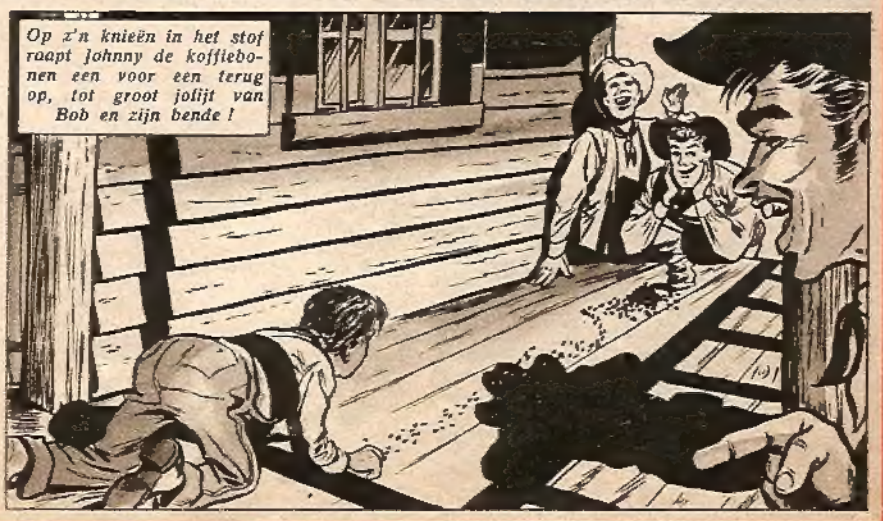

Hij rent naar huis. Het zou zo moet geweest zijn dat hij zijn ingepakte koffie aan moorder af te geven...

Nabij de ranch ziet hij z'n broer en vertelt hem alles.

Wat zeg je? Neen, nu is de maat vol!

Spring in het zadel, Johnny! We rijden naar Silver City!

SILVER CITY

Als ze het dorp binnen komen...

Heb je de blik van Steve gezien? Ik heb de indruk dat het er zal stuiven...

Ze zullen Bob zoeken...

Volg me, Johnny, ik weet waar ik hem vinden kan!

En enkele minuten later...

BOB!

SALOON

Kom even hier, we hebben een rekening te vereffenen!

Wat? Mijnheer wil me bang maken?

Bob is er van overtuigd, dat Steve hem niet zal durven aanvallen...

Ik zal je leren me met rust te laten!

Bob die eerst toeslaat, krijgt een flinke uppercut en tuimelt languit op de grond.

Wacht maar, kerel!

Hij staat op en springt op Steve toe...

Laat die revolver zitten! Ze zijn mans genoeg om het uit te vechten!

Bob krijgt eindelijk het pak slaag dat hij sedert lang dubbel en dwars verdiend heeft...

Het gevecht eindigt alles behalve glorierijk voor hem...

Die zal voor 't eerst geen ruzie meer zoeken!

Maar een diepe, ruwe stem roept hen terug...

Hela, jullie bengels!

Aai! Dat is Bob's vader!

Het is inderdaad de vader van Bob, die overal bekend staat om z'n ruwheid en autoriteit!

Loop niet zo vlug weg. Ik heb ook nog een woordje te zeggen!

Sta op, Bob, en kom naar hier. Ik weet alles en ik heb er genoeg van een nietsnut als jij iedere dag te eten te geven! Dat moet veranderen! Morgen ga jij ploegen en pas op, als ik je nog eens in een herberg zie hangen! En nu ga je Johnny vergiffenis vragen voor je lelijke streek van deze namiddag... Schiet op!

Op je knieën, vlug! Rep je!

Bob is wel verplicht te gehoorzamen. Hij ziet rood van schaamte en z'n makkers weten niet goed in welke richting ze moeten kijken...

Vol woede en schaamte vlucht Bob het dorp uit...

Jullie zijn moedige, eerlijke jongens en jullie hebben Bob de les gegeven die hij nodig had. Ik hou van dappere kerels! Ik zal jullie meer land geven om paarden te kweken en te temmen... Neen, neen, ik ben het die jullie dank en als jullie ooit iets nodig hebben, klop dan aan mijn deur!

Johnny en Steve keren stralend van vreugde naar de ranch terug om hun moeder te vertellen wat er gebeurd is. De toekomst lacht hen tegen en Johnny is blij omdat zijn lieve moeder nu iedere dag lekkere koffie zal kunnen drinken!

EINDE

Volgende week: TWEE WEDDUIVELS EN EEN REPORTER

KUIFJE STELT EEN GROOT ONDERZOEK IN

WAT DENK JE VAN DE VLIEGENDE SCHOTELS!...

WAARHEID OF BEDROG?

MEN hoort over niets anders meer spreken dan over vliegende schotels. Op de tram, in de trein, op straat, overal: vliegende schotels, vliegende schotels en nog eens vliegende schotels!... Er wordt zoveel over gesproken, dat sommige mensen « vermijningen » krijgen. In ieder geval, die geschiedenis met die vliegende schotels, dat wordt een obsessie! Ik denk dat het eens interessant zou zijn de lezers van « Kuifje » naar hun opinie te vragen over dit onderwerp van de dag. Het hangt in de letterlijke en figuurlijke zin in de lucht!

GELOOF JE DAT ER VLIEGENDE SCHOTELS BESTAAN?

Bestaat de vliegende schotel alléén in de verbeelding van de mensen, of is het een werkelijkheid? Zijn de vliegende schotels van hetzelfde « ras » als het monster van Loch Ness, dat ieder jaar in de komkommertijd opduikt wanneer de journalisten niet meer weten waarmee hun bladen gevuld? Jullie krijgen dus weer eens het woord! Ik verwacht heel wat inzendingen, en de beste worden gepubliceerd en natuurlijk beloond. Neem vlug een stuk papier, denk eens goed na, en schrijf me dat wat je er over denkt. Ik ben er van overtuigd dat onze lezers er originele dingen zullen weten over te vertellen!

Kuifje

Een kandidaat zanger

Herman Vermeire, van Antwerpen, meldde zich kandidaat voor de Kuifje's feestjes. Hij heeft, naar het schijnt, een goede eerste stem. Op ons eerstvolgend feestje zullen we je stellig uitnodigen, Herman. En dat zal niet lang meer duren!

Een heel orkest

Uit Schiedam (Holland), kreeg ik van een Kuifje's lezer een brief en een foto waarbij hij me mededeelde, dat hij met enkele vrienden een amusementsorkestje heeft gevormd. Het bestaat uit een trompet, een clarinet, een trombone, een piano, een banjo, een bas en drums. Het orkestje heet *Dixieland Society*. Ik weet niet of we de gelegenheid zullen vinden het hele gezelschap naar Brussel te laten komen, maar ik denk er over na.

Een accordeonist

Carlos Vereecken, van Lede, schreef me dat hij reeds twee jaar accordeon speelt en reeds twee eerste prijzen in de wacht heeft gesleept, op de jaarlijkse prijskampen te Brussel. Op het volgend Kuifje's feestje nodigen we je zeker uit. Je krijgt dan schriftelijk, bericht, Carlos. Het beste!

Jonge artisten

Voor enkele weken publiceerde ik in « Kuifje » een oproep tot onze jonge lezers die op een of ander gebied: toneel spelen, voordragen, zingen, musiceren, enz., reeds vaardigheid verworven hebben en zich maar genoeg voelen om in het Kuifje's theater op te treden, tijdens een van de feestjes die we daar regelmatig geven voor onze trouwe lezers.

Hierboven dan enkele echo's van de inzendingen die we op deze oproep kregen. Ik ben er van overtuigd dat er onder onze lezers nog heel wat talenten te vinden zijn, maar dat de meeste veel te bescheiden zijn en zich niet durven melden.

Ik verwacht nog veel nieuwe aanmeldingen!

DE POSTBODE WORDT VERWACHT

door volgende Kuifjeslezers die een correspondent zoeken:

Frank De Smet, Wetstraat, 69, Brussel: een jongen van 9 tot 11 jaar, liefst een Antwerpenaar, die houdt van lezen en plaatjes en postzegels verzamelt.

Erik Derboven, Drakenhofstraat, 151, Deurne Zuid, Antwerpen, zou graag willen postzegels ruilen van Belgisch Kongo, België, Holland, Zwitserland en Duitsland. Men zal geen slechte zaak doen indien men met hem ruilt, zo verzekert hij.

Christine Convents, Blauwstraat, 53, Boom-Antwerpen, zou graag in het Frans en het Duits willen corresponderen.

CLUBNIEUWS

NIEUWS UIT OOSTENDE

DE nieuwe Kuifje's Club van Oostende heeft een kapitein gekozen, nl. Etienne Pitteljon. Tot luitenant werd verkozen: Marc Merlevede. Er zijn reeds vier flinke leden: Ignace Proot, Lucien Lingier, Maurice Bossuyt en Roger Legein. Het clubwapen zijn twee in elkaar gestrengelde handen. De clubleuze luidt: **Hand in Hand.**

Veel succes vrienden!

EEN NIEUWE CLUB TE BRUSSEL

ROBERT LEMMENS, **de Linthoutstraat, 95, Brussel,** deelt me mede dat hij in zijn buurt een nieuwe Kuifje's Club wil oprichten. Al wie lid wil worden moet maar eens bij hem gaan aanbellen, alle dagen tussen 5 en 6 uur 's avonds. Men is hartelijk welkom.

WIE NEEMT HET INITIATIEF?

om in zijn beurt, wijk of gemeente een nieuwe Kuifje's Club op te richten? Je hoeft alleen maar je naam en adres naar de redactie te sturen en die zorgt er dan voor, dat er een oproep tot de Kuifjeslezers uit de omgeving in het blad verschijnt. Neem nog vandaag je pen, en stuur je aanmelding!

Het weekblad **KUIFJE**: *Redactie*: Lombardstraat, 24, Brussel. — P.Ch.R.: 1909.16. — *Uitgever-Directeur*: Raymond Leblanc. — Gedrukt in helio door: De Drukkerijen C. Van Cortenberg, Keizerstraat, 12, Brussel. — *Publiciteit*: PUBLIGRAF

KUIFJE-Holland: Singel, 231, Dordrecht. — Tel. 3653. — Giro 199.334

Abon.: 4 fl. per kwartaal

ABONNEMENT

BELGIE	3 maanden:	70 Fr.
	6 maanden:	135 F.
	1 jaar:	300 F.
BUITENLAND EN BELGISCH KONGO	3 maanden:	80 F.
	6 maanden:	155 F.
	1 jaar:	300 F.

9-12-54

DE AVONTUREN VAN DE BULTENAAR

Ridder Lagardère ontdekt toevallig dat er een complot wordt gesmeed tegen de hertog van Nevers en diens dochtertje. Hij besluit de hertog te helpen en neemt het kind aan uit de handen van een dame...

(13) OP dit ogenblik rees de maan achter de torens van het kasteel. « Mijnheer de hertog », fluisterde Lagardère die de nachtelijke bezoeker herkende. De man bleef staan, draaide het hoofd en vroeg : « Wie roept me ? » Ja, dat was de stem die de ridder uit duizend zou hebben herkend. — « Ik, Henri de Lagardère ! » Philippe van Nevers trok vlug zijn degen en kwam op de ridder toe. « Steek die degen weer in de schede, gebood Lagardère lachend. Je zou het kind kunnen raken dat ik in de armen houd en dat is je eigen dochtertje ! » In enkele woorden herhaalde Lagardère het mysterieuse gesprek waarvan hij getuige was geweest.

(14) NEVERS luisterde zwijgend toe, dan knikte hij en antwoordde : « Je weet het dus, ridder. Juffrouw de Caylus en ik traden inderdaad vorig jaar in het grootste geheim in het huwelijk. Niemand wist het... zo dacht ik ten minste ! Iemand heeft het echter vernomen en wil ieder spoor van dit huwelijk doen verdwijnen door het kind en mij te doden... Herkende je de twee schurken, die je daareven die bevelen gaven, niet ? » — « Jammer genoeg neen ! Ik weet slechts dat de ene Peyrolles heet en dat hij de man, als « Monseigneur » betitelt, met grote eerbied bejegende ! »

(15) DE hertog van Nevers schrok heftig. Hij greep de arm van Lagardère en het kostte hem zichtbaar moeite zijn ontroering te bedwingen : « Peyrolles ?... Dus het zou... neen, dat is onmogelijk ! M'n beste vriend ?... Neen, ik kan het niet geloven ! » Hij richtte zich in z'n volle lengte op als worstelde hij tegen de wanhoop en vroeg met vaste stem : « Hoeveel mannetjes hebben ze gekocht om me te vermoorden, ridder ? » — « Acht voor zover ik weet. Het is mogelijk dat mijn tussenkomst hen tot nadenken heeft gestemd... het is ook mogelijk dat ze versterking hebben gehaald. In ieder geval zou het voorzichtig zijn hen niet op te wachten !

(16) IK wil hen zien ! Een Nevers vlucht niet ! » antwoordde de hertog fier. « Jij moet echter vertrekken, ridder. Je mag je leven niet wagen in dit avontuur ! » — « Ik blijf bij je en je zult zien dat mijn degen voor de jouwe niet zal moeten onderdoen ! » Nevers bekeek de ridder ernstig en op z'n trots gelaat, dat gewoonlijk onbewogen bleef, kon men de diepe ontroering lezen. « Ridder, je bent een edel mens... Dank je. Ik zal het nooit vergeten. Indien ik deze avond moet sterven, vertrouw ik je m'n dochtertje toe. Waak over haar en dat nooit... De hertog kreeg de tijd niet z'n zin te voltooien...

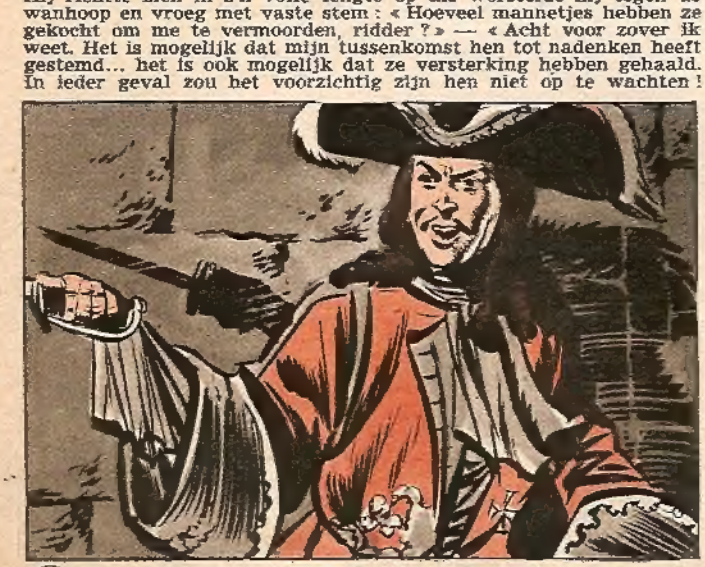

(17) DEGENS kletterden en stemmen klonken heel dicht bij. Dat was de vijand. Een ogenblik bleven de mannen roerloos naast elkaar staan, de keel dichtgesnoerd van angst. Ze hadden de indruk dat er een net om hen heen gespannen werd. « Daar zijn ze », fluisterde Lagardère. — « Ja, daar zijn de vijanden », antwoordde de jonge hertog. « Je hand, ridder... Laat ons dapper strijden ! Nevers gooide alle voorzichtigheid overboord, hij had genoeg van die dreigende stilte en kon niet langer meer wachten om tot de actie over te gaan. Met fiere, vaste stem riep hij z'n leuze : « J'Y SUIS ! » Onmiddellijk doken er van alle kanten gestalten op...

(18) VOORUIT ! Val Nevers aan ! Ter dood met hem ! » Van alle kanten kwamen de moordenaars op Nevers en Lagardère afgestormd. Ze waren ten minste met een twintigtal. De acht schurken, door Lagardère in de herberg bedreigd, hadden de hulp ingeroepen van een twaalftal smokkelaars allen zeer bedreven in het schermen... De eerste schok was vreselijk. Alhoewel de strijd zo ongelijk was, vochten onze helden onvervaard en weldra trokken de laffe aanranders terug. En terwijl de struikrovers met elkaar overleg pleegden, volgden twee gemaskerde kerels iedere fase van het gevecht. Het koud zweet parelde op hun voorhoofd...

(Wordt voortgezet.)

CHLOROPHYL en de SAMENZWEERDERS

Chlorophyl zag met eigen ogen hoe een rode sok alleen door de velden wandelde..

TEKST EN TEKENINGEN VAN RAYMOND MACHEROT

(Wordt voortgezet.)

DE LAATSTE TOCHT

HET FANTASTISCH AVONTUUR VAN DR VEXELL

GEÏLLUSTREERD DOOR JAN GRATON

Verstopt in twee kisten drijven Vexell en Vladimir op de stroom die de grens vormt tussen Rusland en Finland. Langzaam maar zeker naderen ze de vrijheid...

JE vraagt je beslist af waarom Vexell en zijn vriend zo'n ingewikkelde manier kozen om over de grens te geraken? Waarom staken ze niet eenvoudig over in de nabijheid van een station ofwel dwars door de velden, zoals het de smokkelaars over heel de wereld doen? Wie of wat had hen op het idee gebracht zich in een kist met de stroom te laten meedrijven? Wel, de persoonsbeschrijving van Vexell en Vladimir was toch overal rond gegaan, ze werden gezocht en ze hadden geen enkel papier dat hen in staat stelde de grens te overschrijden. Ze wisten bovendien ook dat er in de stations langs de grens een scherpe controle was, dat er zelfs in het veld afsluitingen en uitkijkposten waren en de vliegende brigades met hun honden een groot net hadden gespannen, waar ze ongetwijfeld zouden ingelopen zijn. Zich in een kist, die nauwelijks boven de oppervlakte van het water uitstak, te laten meedrijven, scheen heel makkelijk en was, naar hun mening, de beste manier om onopgemerkt aan de overkant te geraken. De proef op de som was nu trouwens geleverd; alles was glad verlopen.

ONZE vrienden bevonden zich weldra vele kilometers voorbij de douaneposten, maar het was nog altijd zwarte nacht en ze vroegen zich een beetje ongerust af wanneer er aan die vreemde vaart een einde zou komen. Een harde schok maakte een einde aan hun onzekerheid. Vexell lichtte heel voorzichtig het deksel op en waagde een oogje. Het was te donker om te zien waar hij eigenlijk uitgekomen was, doch voor hem rezen twee massa's vertikaal op die hem aan rotsen deden denken. Alvorens z'n bdos vaartuig te verlaten, stak hij de hand in het water. Hij glimlachte voldaan, want hij voelde de bodem van de stroom : de kist was op het zand van de oever gestrand.

— Kom op, Vladimir, we zijn er! riep hij terwijl hij zich met veel moeite uit z'n nauwe boot wrong.

Vexell hoorde een gedempt gebrom aan z'n rechterzijde, dat was Vladimir. Enkele ogenblikken later schopten onze vrienden de twee kisten krachtig terug de stroom in, liepen in de richting van de weg, waarvan ze de heldere lichten zagen, en die een tweehonderdtal meter verder naast de stroom liep.

Ze waren nu vrij, doch nog lang niet gered. Ze moesten in Zweden geraken en de hemel mocht weten wat al hinderlagen hen op die tocht nog wachtten...

Ze marsjeerden reeds één uur met flinke pas zonder eigenlijk te weten waarheen, toen ze plotseling bleven staan en elkaar aankeken. In de verte hoorden ze het geronk van een motor dat vlug aanzwol. Wat moesten ze doen! Zich verbergen of hun weg voortzetten? Ze besloten verder te lopen... Enkele ogenblikken later schoven de koplampen van de auto reeds over de weg en de twee vluchtelingen moesten zich inspannen om het niet hals over kop op een lopen te zetten... Ze slaagden er in rustig voort te gaan. Op een dertigtal meter van hen, vertraagde de auto z'n vaart om vlak naast hen te stoppen.

— Gaan jullie naar Helsinki? riep een joviale, vriendelijke stem.

— Ja, antwoordde Vexell in z'n paasbeste Fins. Jij ook?

— Ja! Spring maar op, jongens! Jullie kunnen me gezelschap houden en ik bespaar jullie de kwelling van een paar flinke blaren onder jullie voeten!

Onze vrienden lieten dat geen twee keer zeggen. Ze kropen in de wagen en nestelden zich fluks op de achterste bank. Ze bleven echter op hun hoede en waren gereed om, bij de geringste verdachte beweging van de chauffeur toe te springen... Dat was overbodig! De eigenaar was een eerlijk koopman die naar Helsinki moest om er enkele zaken af te handelen en die wenste de nachtelijke rit te verkorten, door een gezellig babbeltje. Hij praatte dan ook zonder ophouden!

Even voor de middag kwamen ze te Helsinki aan. Vexell en Vladimir namen afscheid van hun onbekende, vriendelijke reisgezel en lieten zich naar het Zweeds Consulaat voeren. Hier werden ze zeer hartelijk ontvangen. Dat het opduiken van Vexell echter ook enige verrassing baarde, zal niemand verwonderen. Zoveel alarmerende geruchten waren er over de geleerde verspreid, dat de Zweden reeds lang de hoop hadden opgegeven hem ooit levend terug te zien...

Ze bleven op hun hoede en waren gereed bij de geringste verdachte beweging van de chauffeur, toe te springen...

★

WAT kunnen we hier nog aan toevoegen, dat je zelf niet raden kan?

Na een lang telefoongesprek tussen Helsinki en Stockholm, werden onze vrienden de volgende dag aan boord van een privé vliegtuig naar de Zweedse hoofdstad gebracht. Het nieuws gaat heel vlug, zelfs al wordt er officieel over dat nieuws geen woord gerept... En zo kwam het dat Dr. Vexell, toen hij uit het vliegtuig stapte, werd opgewacht door een dichte menigte. Geleerden, technici en specialisten waren gekomen, deels uit nieuwsgierigheid, deels omdat ze innig met hun landgenoot en collega meevoelden en hem wilden begroeten als hij de voet op vaderlandse grond zette.

Terwijl Vexell naar alle kanten groette en dankte om zo'n gul onthaal zag hij als in een film alles wat hij beleefd had terug, van z'n eerste ontsnappingspoging in z'n Mercedes, tot de overtocht van de stroom in de houten kist... Het was zo ongelooflijk, zo wars van al wat men voor werkelijkheid aanzien kon, dat hij machinaal Vladimirs arm greep en die stevig drukte; hij moest er zich van overtuigen dat hij niet droomde...

De reus volgde Vexell als een trouwe hond. Hij begreep niet veel van hetgeen er rond hem gezegd werd en verstond ook niet waarom men hen zo enthousiast onthaalde. Hij was echter getuige van de vreugde van z'n lotgenoot, van z'n vriend, en dat was genoeg om hem gelukkig te maken...

★

VOOR onze twee vrienden begint er nu een nieuw leven en alles laat veronderstellen dat dit gelukkig zal zijn. Zoals je weet hebben gelukkige mensen geen geschiedenis en... het is daarom dat wij hier deze van Dr. Vexell moeten eindigen.

EINDE

INDIEN ER GEEN VOGELS MEER WAREN

DE winter komt reeds om het hoekje kijken. Je haalt je warme pullover en dikke handschoenen te voorschijn, je zet je 's avonds graag dicht bij het vuur en je denkt aan de feesten, aan de pret die het gure seizoen brengt. Vergeet je daarbij de minder bedeelden ook niet? Denk je aan de mensen die koude lijden en misschien honger hebben? Denk je aan je kleine vrienden, de vogels? Zal je al doen wat je kan om hen door de winter te helpen?

ZIJ BESCHERMEN ONS

WE zouden ons veel meer moeten bekommeren om het lot van de vogels en dit niet alleen omdat we van hen houden, omdat een bos zonder vogelgekwetter maar half zo mooi is, doch ook uit louter eigenbelang! Ja, je leest goed: uit eigenbelang! Waren er geen vogels, de insecten zouden nog veel talrijker zijn (en het is al zo erg!) en onze tuinen en wouden helemaal verwoesten. Er zijn toch scheikundige producten genoeg om de insecten te vernietigen? Ze zijn lang niet afdoend en op verre na niet zo sterk als de krachten van de natuur! Weet je dat één bladluis in zes maanden tijd een nakomelingschap heeft van dertig milliard bladluisjes? Nu schrik je toch even, hé! Een pimpelmezenpaar dat zijn jongen voedt, verdelgt in één dag niet minder dan 1.100 insecten. Het koninkje moet zijn jongen vijftig keer per uur een rups, een spin of een vliegje in de wijd open bekjes stoppen en de bastaardnachtigaal houdt onze fruitbomen van alle insecten vrij.

Kleine knaagdieren gaan met een deel van de oogst lopen? Ja, als men eerst de buizerds en uilen heeft uitgeroeid! Deze twee maken schoonschip met veldmuizen, spitsmuizen en ratten. De larven van de meikevers smullen de graankiemen op? Indien de boer, wanneer hij zaait, gevolgd wordt door een zwerm raven hoeft hij daarvoor niet te vrezen want deze pikken witte wormen en larven op.

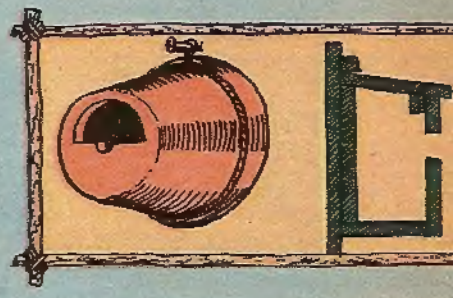

Negen jaar nadat de laatste vogels van onze aarde zou verdwenen zijn, zou

DE AVONTUREN VAN JO, JETJE EN JOKKO DOOR HERGE

DE NAJ

ook de mens het er niet meer uithouden want de insecten zouden, ondanks alle chemische middelen en valstrikken, alles wat eetbaar is verwoesten!..

WIJ BESCHERMEN HEN...

DUIZENDEN vogels worden ieder jaar moedwillig gedood om... ons gehemelte te streelen! Niet alleen in ons land worden er nog al te veel netten gespannen om honderden vogels met één slag te vangen, in Frankrijk woedt de plaag nog veel erger, vooral in het Zuiden, aan de boorden van de

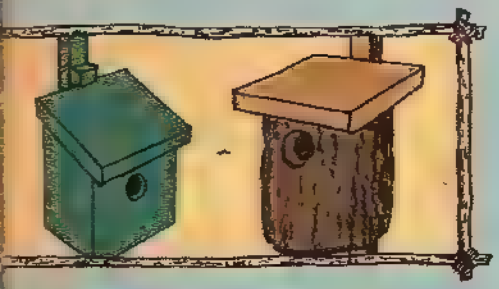

Middellandse Zee. Het is daar trouwens, dat de vogels bijeenkomen en rusten alvorens de zee over te steken en het is makkelijk hen daar bij duizenden en duizenden te vangen. De straf heeft echter niet op zich laten wachten. Wijngaarden, velden en bossen worden ernstig bedreigd door de insecten en de schade aan de landbouw aangericht loopt ieder jaar in de millioenen.

Hoe kunnen we de vogels beschermen? Bv. door hun nestjes te eerbiedigen en door ze te doen eerbiedigen! Schiet de vogels niet neer, noch met karabijn noch met katapult en leer je kat dat vogels geen spek zijn voor haar bek!

De stad, de gemeente, de Staat kan natuurlijk ingrijpen om de vogels te beschermen. Daar men gezien heeft dat de vuurtorens de dood van vele, vele vogels op hun geweten hebben, (verblind door het licht, draaien ze met de stralenbundels mee rond tot ze uitgeput neerstorten) heeft men in Holland op de vuurtorens, onder het licht, lange rekken aangebracht waarop de vogels een rustplaats vinden.

Strooi tijdens het gure seizoen brood kruimels, graan, wat vet en afval van vlees dat je vooraf fijngehakt hebt. Zo je een tuintje hebt, hang dan nestjes, gemaakt uit hout, een bloempot of een doos in de bomen.

Wees goed voor de vogels en wees vooruitziend want... **negen jaar nadat de laatste vogels verdwenen zijn, is het aards bestaan ook voor ons gedaan!**

AVALLEI

Op het ogenblik dat jo en Jetje in de tent komen, kantelt er een grote kist om...

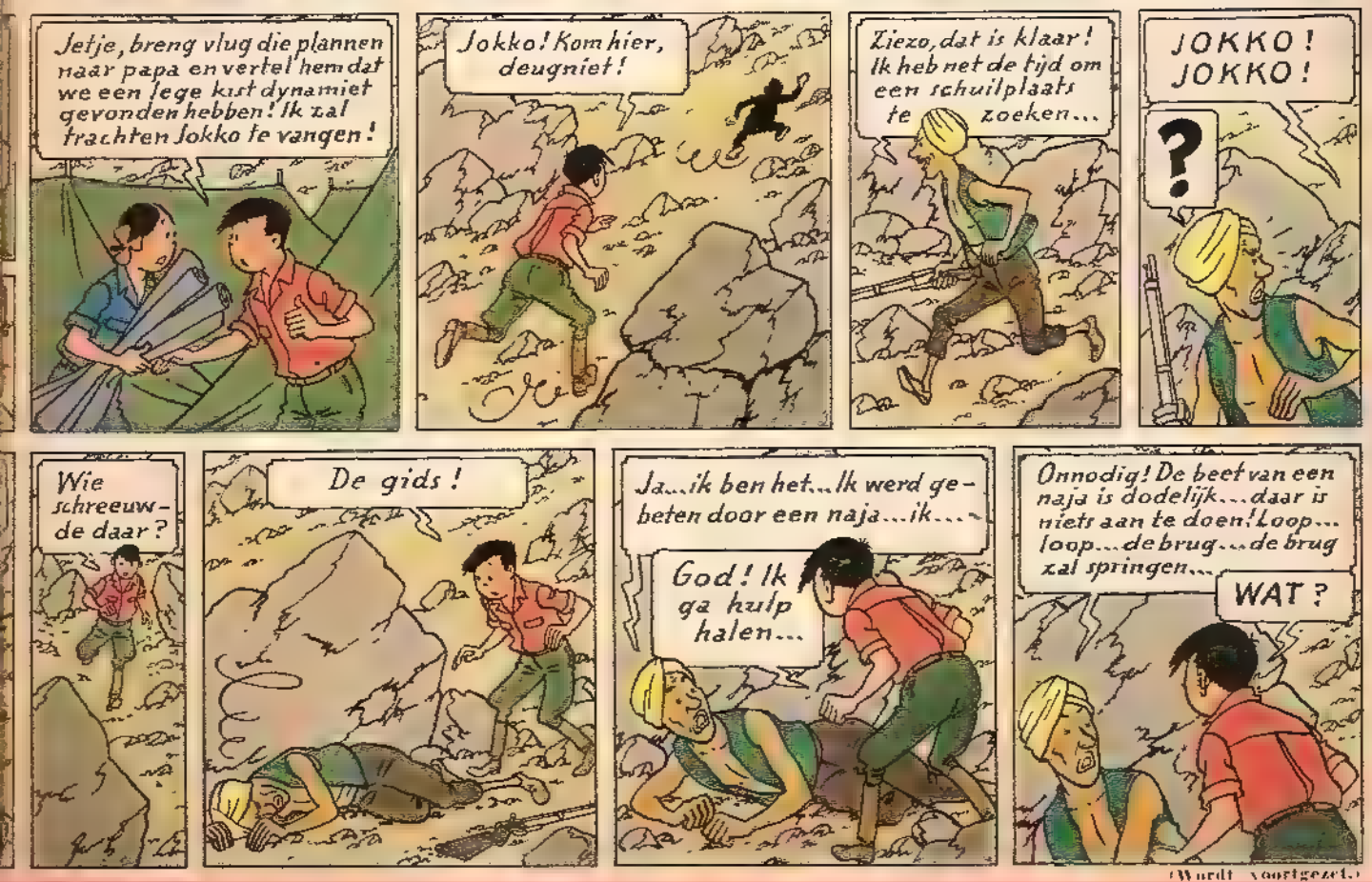

(Wordt vervolgd.)

DE GEHEIMEN VAN EEN POPPENKAST

TOEVALLIG vertoefde ik vóór een paar weken te Lier, de stad die Felix Timmermans, Isidoor Opsomer, Zimmer en van Boeckel beroemd hebben gemaakt. Kort na de middag stelde ik zo 'n soort volksverhuizing vast. Van uit alle straten en zijstraten zag ik kinderen opduiken, die als door een onzichtbare fluitspeler van Hameln aangetrokken, allen in éénzelfde richting gingen. Mijn nieuwsgierigheid was ten volle opgewekt, en ik moest natuurlijk weten wat er te zien was.

Heel het Lierse jonge volk trok naar de stadsschouwburg « Vredeberg » waar er door Pats een poppenspelvertoning werd gegeven.

Eén enkele plaats was er niet meer te bemachtigen. Er stonden reeds tientallen jongens en meisjes aan te schuiven voor de tweede vertoning, toen de eerste nog niet begonnen was! Dank zij mijn fototoestel en electronisch flash (een indrukwekkend geheel!) liet de politieagent van dienst me binnen. Ik heb daar een van de plezierigste kinderfeesten meegemaakt die ik reeds te zien kreeg. Het was genoeg dat de kinderen de poppen hadden herkend bij hun verschijnen voor het voetlicht en de stemming was er al meteen!

Aan de ingang van de zaal wordt er gevochten (en nog wel door meisjes) om toch maar een plaatske voor de tweede vertoning te bemachtigen

Bij het einde van de vertoning krijgen de poppen meer dan een open deckje van het dankbare publiek.

Het liedje van Suske en Wiske werd dapper meegezongen door heel de zaal, die om haar geestdrift nog kracht bij te zetten, het lied met de voeten op de plankenvloer scandeerde. Er was geen enkele repliek die het aandachtig publiek ontging. Er werd gelachen en gegierd dat het een aard had.

Onder de pauze ben ik eens kennis gaan maken met de « mensen achter de schermen » die zo goed de kunst verstaan hun toeschouwers te boeien. En op het toneel trof ik een sympathieke groep kunstenaars aan, die zich met hart en ziel hebben gewijd aan hun taak: de jeugd te doen lachen dat de tranen er van in de ogen springen.

Ik mocht ook een kijkje werpen achter de schermen. Daar zag ik tijdens het tweede deel van het programma de spelers (ze waren met zijn drieën voor al die verschillende personages) helemaal in hun spel opgaan.

Onderstaande foto zal je meteen goed laten begrijpen hoe het er achter de schermen van een poppenkast uitziet

JOHAN.

Verklaringen: 1. microfoon ter versterking van de stemmen van de poppenspelers; 2. tekst van het spel; 3. hand van de speler die de pop doet bewegen, 4. speelster die de rollen van Wiske en tante Sidonie vertolkt

ZIEHIER DE REDEN WAAROM HELVA GEEN GOEDKOOP UURWERK HEEFT OP DE MARKT GEBRACHT

Omdat « Helva » gespecialiseerd is in Zwitserse kwaliteitsuurwerken

15 ROBIJNEN

ANTIMAGNETISCH

Omdat jonge en sportieve mensen, die soms ruwe bewegingen maken, een uurwerk met stevig mechanisme nodig hebben.

Omdat « Helva » voor jou een uurwerk heeft willen maken dat je gedurende lange jaren zult kunnen gebruiken.

INCABLOC

WORDT VERKOCHT MET EEN BON VOOR EEN TWEEDE WIJZERPLAAT ZONDER VERSIERING

895 F.

DE NIEUWE AVONTUREN VAN POM EN TEDDY

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRANS CRAENHALS

... handleten zijn ontsnapt langs de oude riolen. Ze sluiten Pom en Teddy op in het huis van de chef

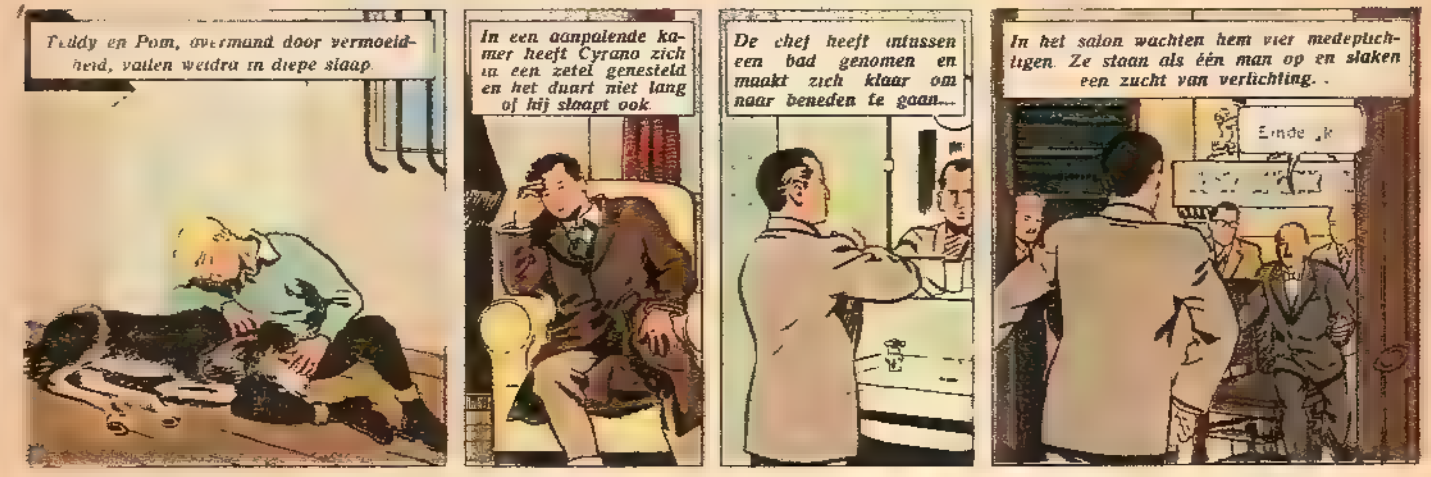

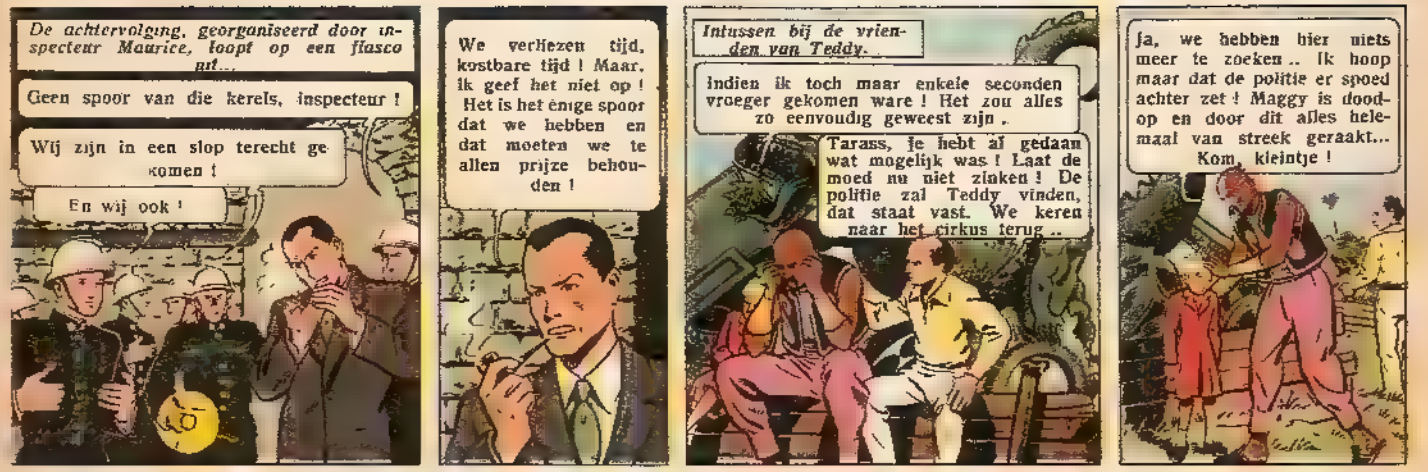

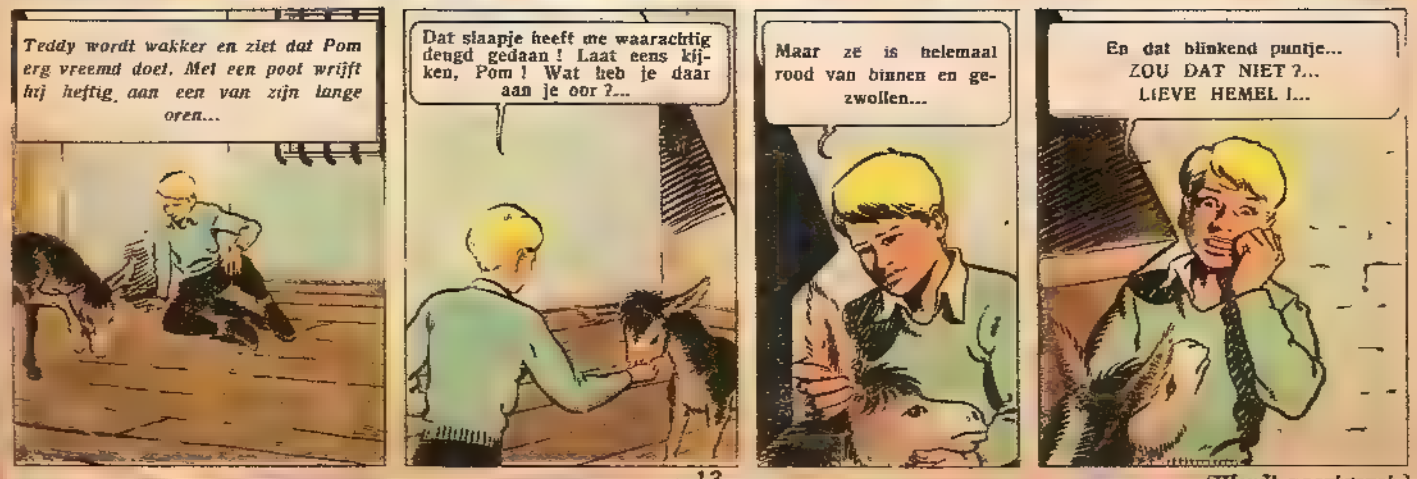

(Wordt voortgezet.)

KAMOENGO

Na twee weken varen kwam ik met m'n prauw te Bohimbara, aan de grens van het oerwoud toe en keek een beetje op omdat de districtadministrateur me reeds stond op te wachten.

— In het oerwoud gaat het nieuws zo vlug als in een moderne grootstad, zei hij lachend. De tamtam heeft me je bezoek reeds eergisteren aangekondigd!

Hij had in twee dagen tachtig kilometer afgelegd om een landgenoot te bezoeken en ik was de eerste Blanke die hij zag sedert hij, drie maanden te voren, na een vacantieperiode zijn taak weer had aangevat.

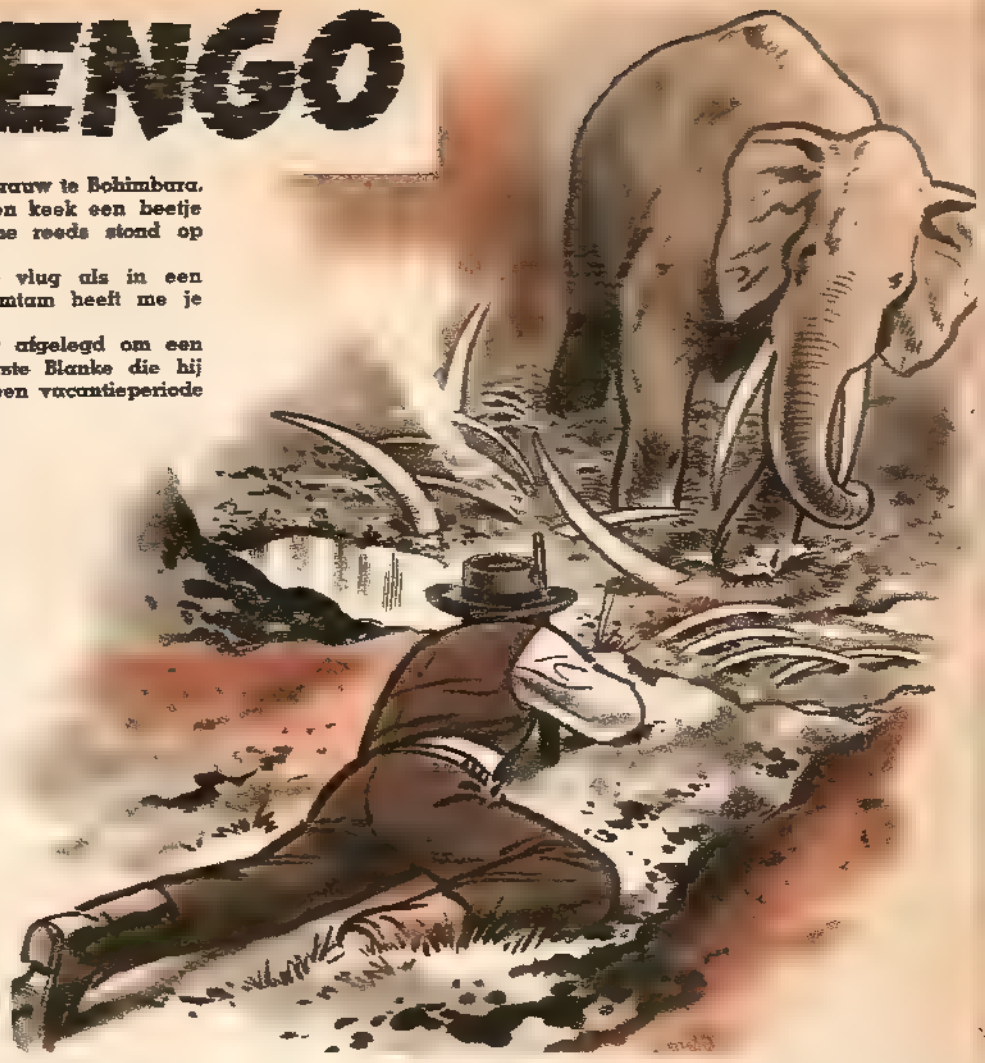

IK verteide mijn landgenoot dat ik het inzicht koesterde naar het Noorden te trekken om op olifantenjacht te gaan en vroeg hem, of hij me niet een vijftiental sterke dragers zou kunnen bezorgen. Ik zelf had er reeds drie meegebracht die wapens en munitie droegen. We zouden dus met een twintigtal zijn, dat was genoeg om de expeditie te wagen.

Diezelfde avond had ik mijn dragers en waren we over het bedrag van het loon eens geworden. Ik besloot de volgende morgen te vertrekken. Toen ik onder het muskietennet wou kruipen, kwam m'n boy melden, dat een oude inboorling me wou spreken. De man, die even nadien, voor me stond, was heel oud en mager. Een sneeuwwitte baard omrandde zijn gelaat dat met diepe rimpels doorploegd was. Hij groette me en hurkte neer.

De blanke man zoekt ivoor... Hij zal meer ivoor vinden dan hij dragen kan, indien hij Kamoengo kan bereiken...

Het was niet de eerste keer dat ik die naam hoorde. Sedert ik in Centraal Afrika verbleef, had ik hem reeds vaak door een of andere inboorling horen vernoemen, doch een nauwkeurige uitleg had ik omtrent Kamoengo nooit gekregen.

Waar ligt Kamoengo? En waarom zou ik er zoveel ivoor vinden?

Het is daar dat de olifanten gaan om te sterven, zei de oude. Heel, heel lang geleden kende mijn vader een man die er geweest was.

Men had me reeds dikwijls verteld, dat men het overblijfsel van de olifanten, die door ouderdom of ziekte gestorven waren, nooit vond. Men beweerdt dat de olifanten hun einde voelen naderen en zich dan verstoppen. Het was echter de éérste keer dat men me de naam van zo'n olifantenkerkhof gaf.

Weet je waar Kamoengo ligt? vroeg ik.

De man wees in de richting van het Noorden en toonde me drie keer z'n opgestoken handen. Waarschijnlijk wou hij me zeggen, dat het dertig dagmarsjen in de richting van het Noorden lag. Dertig dagen? Dat stemde me erg sceptisch want in dertig dagen moest je lang de bergen van Zamboeroe bereikt hebben en het was niet daar, dat men de begraafplaats van de olifanten moest gaan zoeken, voor het geval die werkelijk zou bestaan. Ik dankte de oude en schonk hem een mooie doos lucifers, een geschenk dat in die streek ten zeerste op prijs wordt gesteld.

★

EEN week later marsjeerden we door een moerassige streek van het oerwoud. Het was daar dat we de olifanten moesten zoeken, omdat het hun geliefdkoosde verblijfplaats is. Water en groen hebben ze inderdaad nodig om in leven te blijven. Een olifant kan gemiddeld per dag 400 kilo groen op eten. Aan de afgetrokken twijgen en de vertrapte bladeren konden we opmaken dat er een kudde olifanten voorbijgekomen was. Enkele uren later riep de drager, die aan het hoofd van de karavaan stapte, opgewonden uit:

Moetenboe! (olifant)

Hij wees me de verse sporen op de grond aan. We wisten nu, dat er hier werkelijk olifanten in de buurt waren en we slechts hun spoor te volgen hadden. We stapten tegen de wind in want de olifanten rieken de mens van op grote afstand en daarom zou het dwaas geweest zijn, met de wind in de rug de kudde te naderen.

Drie dagen lang volgden we het spoor. We sliepen 's nachts slechts enkele uren, net genoeg om weer op krachten te komen. Het volgen van het spoor is beslist het boeiendste gedeelte van de jacht en mijn dragers waren vreselijk opgewonden. De vierde dag bleef mijn boy plotseling staan: op driehonderd meter van ons, aan de rand van een slijkerige poel, zagen we een zestigtal prachtige olifanten die hun morgentoilet maakten. In het midden, onder het waakzaam oog van de mannetjes, stonden de wijfjes die met hun slurf water over de rug van hun jongen spoten, die trompetten van genoegen. Op de rand van de vijver de leider, reusachtig en majestatisch. Hij waakte oplettend over zijn volk.

Het is die oude heer die ik hebben moet, fluisterde ik tot m'n dragers. Iedere slagtand moet ten minste 60 kilo wegen. Ik heb zelden zo'n grote exemplaren gezien.

Mijn dragers verspreidden zich vlug en stil in het struikgewas en ik kroop, tegen de wind in, zo dicht mogelijk bij de poel. Ik schouderde m'n geweer en wachtte even. Zelfs wanneer men volledig meester is van z'n zenuwen en de gewoonte heeft, voelt m'n

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

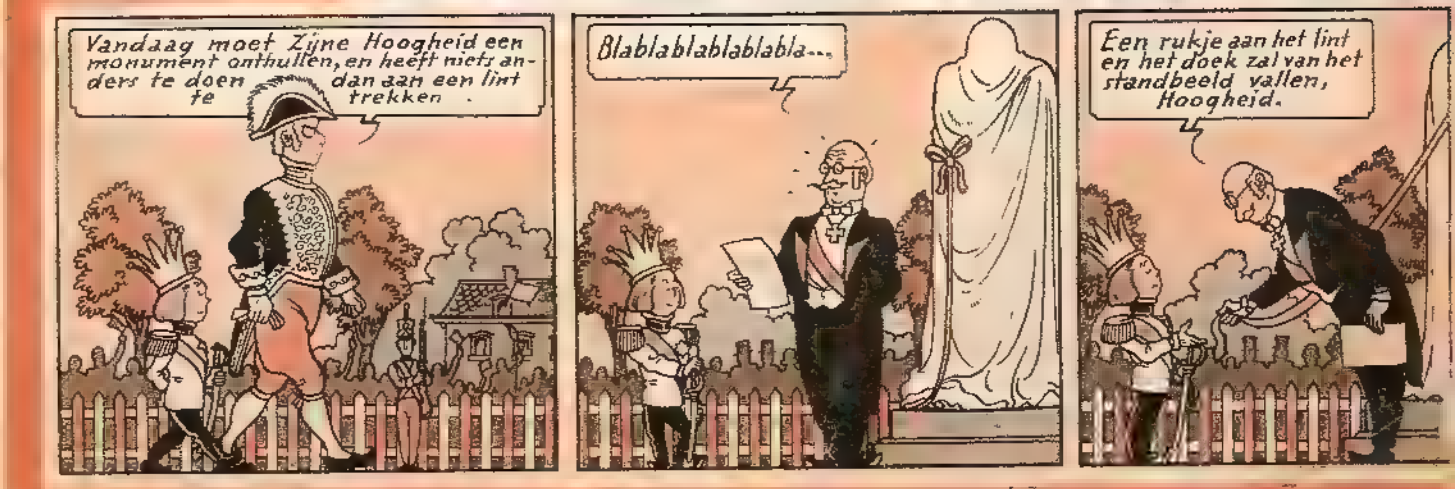

VERHAAL DOOR YVES DUVAL

GEILLUSTREERD DOOR R. REDING

z'n hart sneller kloppen wanneer men zo'n reusachtig dier onder schot neemt. Ik mikte zorgvuldig naar het linkeroog en haalde de haan over. Op hetzelfde ogenblik echter bewoog het dier de kop de kogel trof hem, maar hij bleef pal rechtop staan. De knal veroorzaakte een onbeschrijflijke paniek. Alle olifanten stormden uit het water en renden het woud in. De wijfjes dreven de jongen voor zich uit en een dozijn mannetjes sloten de stoet. De leider van de kudde liep met de anderen mee. Het was onbegonnen werk hen na te zitten want iedereen weet, dat een olifant in die omstandigheden een snelheid van 60 km per uur halen kan, en het de reinste dwaasheid is hem dan de pas te willen afsnijden

Ik was boos op mezelf. Hoe kon een goed jager, die ik toch meende te zijn, van op die afstand z'n doel missen ? Dat was al te dom !

Hij is gewond en zal waarschijnlijk niet ver meer lopen, troostte m'n boy me Het is best hen toch te volgen. Zodra hij uitgeput is en moet achterblijven, krijgen we hem we.

En zo trokken we de kudden toch achterna. Het was niet zo moeilijk, want de olifanten hadden zich dwars door het woud een weg gebaand en die hadden we slechts te volgen. Drie dagen later echter kwamen we aan een rivier en verloren daar ieder spoor van de kudde We staken ze over doch vonden aan de overkant ook geen enkel teken waaruit we konden opmaken, dat de kudde er geweest was. De verstandige dieren hadden de bedding van de rivier wellicht een hele tijd gevolgd om aldus ieder spoor uit te wissen

★

IN de loop van de volgende dagen kon ik twee eenzaten neerleggen. Het ivoor dat ze opbrachten was echter niet van de beste soort We waren nu reeds vier en twintig dagen in de brousse en ons proviand geraakte uitgeput. Het was tijd naar Bohimbara terug te keren Terwijl ik daarover piekerde, wees een drager me drie grote zwarte vogels aan die in brede kringen rond een bepaald punt scheerden.

— Aasgieren, zei ik !

Pas toen merkte ik een hele vlucht van die vogels, die links van ons boven een moeras cirkelden

Moetenboe ! Moetenboe ! kreet de boy. Hij is het ! De chef die gewond is '

Tussen het hoge groen wankelde de reusachtige olifant Ik greep m'n karabijn en doodde hem met één schot vlak in het oor. De negers gilden van vreugde en renden naar de gevelde olifant Aan de rand van het moeras bleven ze echter plotseling staan. .

— B'wana . daar in het slijk... al die beenderen !

Ik meende te dromen Half in, half uit het slijk staken dozijnen olifantengeraamten...

— Kamoengo ! Kamoengo ! We hebben Kamoengo ontdekt ! riep ik vol vreugde uit.

★

IK maakte nadien nog zeventien reizen naar Kamoengo om al het ivoor dat er daar te rapen was mee te nemen. Er zijn sedertdien vele jaren verlopen en de olifanten hebben beslist een andere sterfplaats gekozen, want nooit heeft nog iemand Kamoengo teruggevonden

50 Km. PER UUR BEREIKEN!

Dat was het doel van de bouwer van deze machine. Hij bereikte z'n doel ten volle, vermits «LA RAPIDE» een snelheid van 58 km/u. haalde. Een enorme prestatie, indien men rekening houdt met het gewicht van de wagen en de toestand van de wegen in 1881. Het was inderdaad in dit jaar, dat de constructeur AMEDEE BOLLEE (vader) er de eerste proefritten mee maakte.

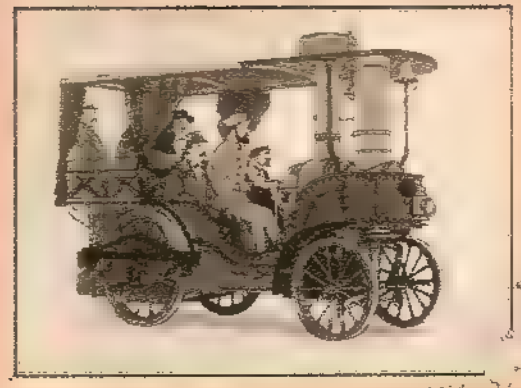

En op de Kuifje's schrijfboeken.

- Deze chromo maakt deel uit van de prachtige collectie « ZIEN en WETEN » die je de geschiedenis vertelt van de AUTOMOBIEL VAN DE OORSPRONG AF.
- In ruil voor HONDERD KUIFJE's PUNTEN krijg je zes chromo's.
- Je vindt de KUIFJE's BONS op de verpakkingen van de producten :

VICTORIA • KOLYNOS
HEUDEBERT • HORTON
MATERNE • PALMAFINA
SKI & FRANCO-SUISSE
PROSMANS • PILSBERG
TOSELLI • PANA • KUIFJE

Je waardevolle collectie chromo's kan je bewaren in een mooi album. Naast iedere chromo staat er een verklarende tekst

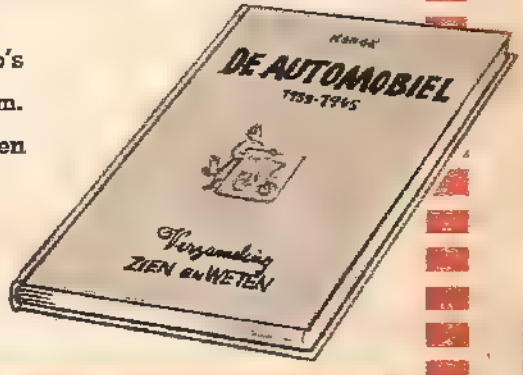

Zijn eveneens verkrijgbaar :

VLIEGTUIGEN (Oorsprong) en

VLIEGTUIGEN (Oorlog 1939-45)

De albums zijn te koop in de KUIFJE's WINKEL, Lombardstraat, 24, Brussel, tegen de prijs van 50 F. of 60 F (voor de luxe-uitgave in vollinnen band). Of franco thuisgesteld mits storting van hetzelfde bedrag + 5 F voor de verzendingskosten, op P.C.R 1909.16 van KUIFJE-BRUSSEL.

DOOR WILLY VANDERSTEEN

VOEG DEZE BON BIJ JE COLLECTIE !

GOUD VOOR ROME

De keizer en de Pretoriaanse wacht hebben zich in het paleis verschanst
De gewonde alchimist laat zich naar de strijdperk dragen...

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

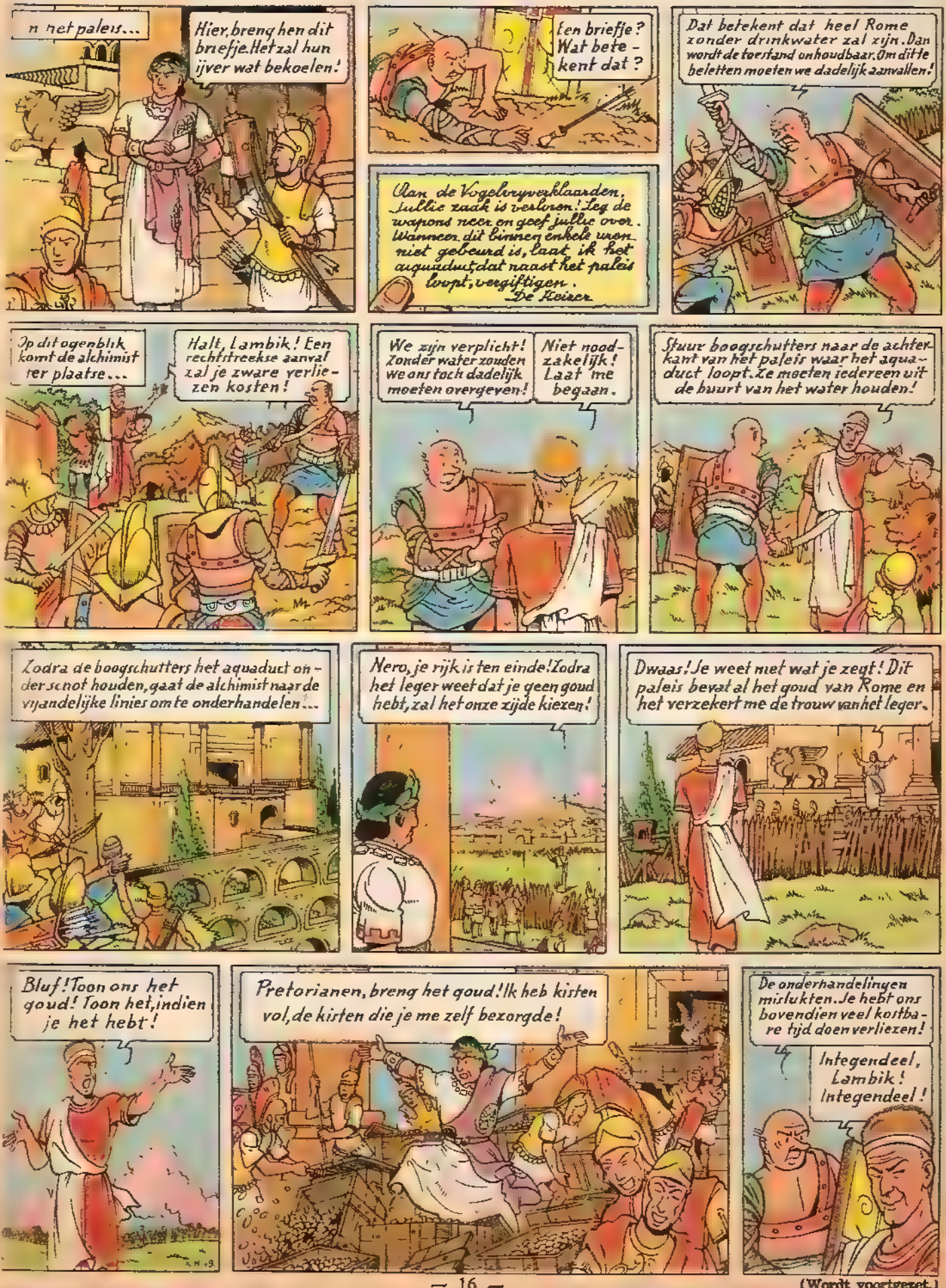

(Wordt voortgezet.)

DE BLAUWE DRIEHOEK

DE AVONTUREN VAN DAN COOPER

Tijdens een oefenvlucht met een straaljager had Dan Cooper motorpech. Op het laatste nippertje kon hij zich uit z'n brandend toestel redden.

TEKST EN TEKENINGEN VAN ALBERT WEINBERG

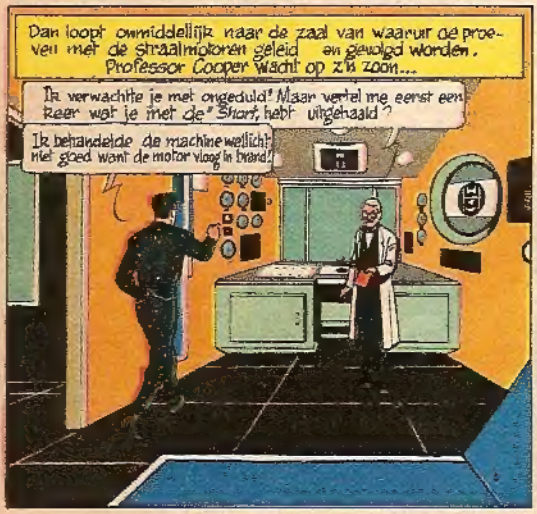

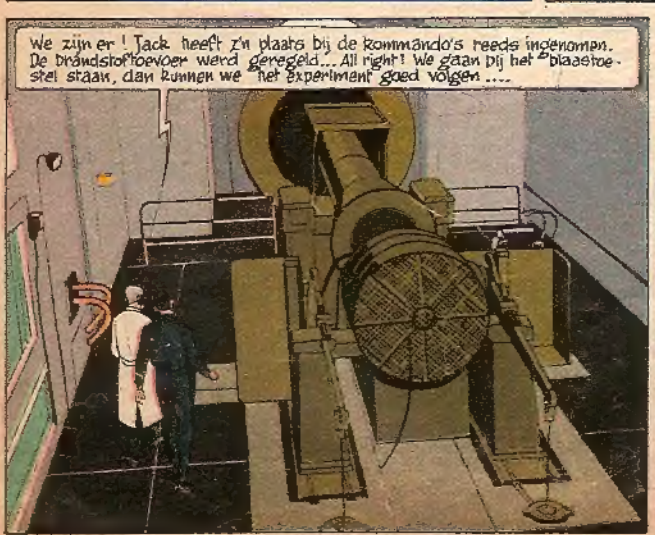

(Wordt voortgezet.)

BINNEN VEERTIEN DAGEN

ONZE GROTE PRIJSVRAAG

MET MEER DAN

400.000 F. PRIJZEN !

NEEM DEEL AAN

Kuifje's Grote Prijsvraag

EN WIN DEZE PRACHTIGE

FIAT 1100 A

★

Zelfdragende carrosserie.

★

Vier zeer comfortabele plaatsen.

★

Hoge snelheid ;
Meer dan 115 km per uur.

★

Buitengewone versnellingen.

★

Gering verbruik: 8 l per 100 km.
Ongeëvenaarde prestaties.

★

DE NERVEUSE
EN DYNAMISCHE

FIAT 1100

IS DE IDEALE WAGEN VOOR
JONGE MENSEN.

NAAR DE VOGELMARKT

BESTAAT er een aangenamer Zondagvoormiddagontspanning dan een bezoek aan een of andere markt ? In een grootstad gaan er heel wat verschillende markten door op een Zondagvoormiddag: er is daar vooreerst de Oude Markt, waar van alles wordt verkocht : van afgedragen jassen tot schouwgarnituren, koperwerk en tweedehandse boeken. Je kunt daar allerlei ontdekkingen en soms wel een gunstkoopje doen.

Het publiek van een Oude Markt is minstens even interessant als de vreemde voorwerpen die er worden uitgestald. Verder is er dan nog de fietsenmarkt. Die loont ook de moeite van een bezoek. Maar de interessantste van alle Zondagmorgenmarkten is toch wel de vogelmarkt ! Te Brussel wordt die gehouden op de Grote Markt, en als het weer wat meevalt, ziet die zwart van 't volk.

Er loopt daar rijk en arm, jong en oud, want wie houdt er nu niet van vogeltjes ? Men kan er rustig kiezen. Er is een diertje voor ieders smaak: gewone kanariepietjes, tortelduifjes, uitheemse vogeltjes, enz. Er zijn er voor ieders beurs. Reeds voor enkele tientallen francs kan men een vogeltje in een houten muitje van een kubieke decimeter kopen, maar er zijn ook zangers en mooi gevederde zeldzame diertjes, die ettelijke honderden francs kosten !

(Zie andere bladz.)

DE POST

HOME VOOR OOIEVAARS

EEN WAARACHTIGE GESCHIEDENIS

EEN groep ooievaars op weg naar het zonnige zuiden vloog over de mooie stad Zürich. Een wijfje kwam tegen de hoogspanning terecht en stortte dood neer. Het mannetje verliet daarop zijn gezellen en cirkelde klapperend boven z'n wijfje. Hij begreep niet wat er met haar gebeurd was en bleef ten slotte op het dak van een huis staan, om haar te roepen. Bijna heel Zürich was op de been om de trouwe ooievaar te zien en hem eten en drinken te geven. Daar het dier op het dak bleef zitten en men vreesde, dat het zou verrast worden door de koude, heeft men het met een net gevangen en in een « Home voor Ooievaars » geplaatst. De ooievaars zijn zeer zeldzaam geworden in Zwitserland en daar de Zwitsers veel van deze mooie vogel houden, verplegen ze al de verdwaalde en gewonde ooievaars. De ooievaar, die niet zonder z'n wijfje naar het zuiden wou trekken, wordt heel de winter verpleegd, kan een nieuwe gezellin uitkiezen en wordt volgende lente weer vrijgelaten.

Whisky in de Amerikaanse riolen !

TE Providence (Rhode Island) in Amerika, verbrijzelde de politie voor 100.000 dollar whisky en andere alcoholhoudende dranken, waarvan de inhoud nu door de riolen stroomt. Toen de wervelstorm « Carol » over de Amerikaanse oostkust woedde werden vele huizen, herbergen en hotels onder water gezet. De flessen kwamen uit blank gezette kelders en het was veel te gevaarlijk ze nog in de handel te brengen.

EEN WAGENTJE VAN EEN MILLIOEN

PRINSES Margaret heeft een wagentje gekocht en de Engelse openbare mening is nog niet bekomen van de schok. Of de aankoop van een wagen door een prinses dan zo zonderling is ? Helemaal niet doch dit wagentje kost eventjes een dik millioen en is voorzien van een lange reeks technische snufjes. Het heeft een telefoon en ook een bar. Een drukje op een knop en voor je staan enkele flessen fijne dranken, kristallen glazen en wat daar zo nog bij hoort !

IN VOLGEND NUMMER
EEN NIEUWE BOEIENDE
ROMAN :
BILL MET
DE BLAUWE OGEN

De gelukkige winnaars van de Helva prijsvraag

IN « KUIFJE » nr 38 verscheen een HELVA PRIJSVRAAG onder de titel : « Zoek de tien fouten » Enkele deelnemers haalden het maximum aantal punten. Tussen hen duidde het lot twee winnaars aan :

Francis JARBINET,
54, rue Doumier ANS-LUIK,
die het prachtig HELVA uurwerk, type KUIFJE Sport wint (waarde : 1.395 F.),

André BALTY,
Albertlaan, 123, VORST-BRUSSEL,
die het mooi HELVA nurwerk, type KUIFJE Standaard wint (waarde : 895 F.).

De vijftig andere winnaars krijgen met de post een prachtig album van DE LOMBARD UITGAVEN toegezonden.

Pat Rick en Mass Tick werden tot hulp-sheriff benoemd. In de herberg worden ze « koel » onthaald...

PAT RICK EN MASS TICK in

TIJL

HET VLIEGTUIG HELPT DE ZIEKEN

HEBBEN dringend behoefte aan het geneesmiddel van Russische afkomst, Dibasol geheten, voor een verlamd kind. Kunt u dat verstrekken?

Dit was de boodschap door een vertegenwoordiger van de Air France te Loanda gezonden aan de chefgeneesheer van de Air France te Parijs. Daar dit geneesmiddel onvindbaar was in Frankrijk, zond de geneeskundige dienst nog diezelfde dag telegrammen naar de agentschappen van de Air France te Geneve en te Praag. De volgende dag kwam er een telegram uit Genève terug : « Niet te vinden in de Zwitserse laboratoria. Voorzitter van het Rood Kruis van Zwitserland heeft contact genomen met een Zwitserse dokter, die op dit ogenblik een congres bijwoont te Moskou. Hopen heden nog, ofwel morgen antwoord te kunnen geven. »

En het Rode Kruis van Moskou gaf het gewenst geneesmiddel dat per vliegtuig over Parijs en Brazzaville naar Loanda werd verzonden. Het werd aan de kleine patient toegediend en hij geneest ! Ingevolge deze aanvraag heeft het Russisch Rood Kruis een kleine voorraad van dit kostbaar geneesmiddel naar het Rood Kruis te Genève gezonden.

ABBE PIERRE MAG OOGSTEN

DE apostel van de Daklozen » waarover we enkele maanden geleden vertelden, mag stilaan oogsten wat hij gezaaid heeft. Hij heeft de inwijding bijgewoond van tweehonderd woningen in de omgeving van Parijs. Over twee maanden zullen er nog tweehonderd vijftig klaar komen, dit tot grote vreugde van Abbé Pierre en de families die nu een degelijk huis hebben in plaats van de krotten en bruggen van Parijs.

IN DE VOETSTAPPEN VAN MARCO POLO

TWEE jeugdige reizigers, Gaudio en Lermontoff, vertrokken op 27 October uit Parijs om precies dezelfde weg te volgen als deze, welke Marco Polo zeven eeuwen geleden nam, om naar het Hemelse Rijk te gaan. Marco Polo, die misschien wel de éérste reporter mag genoemd worden, beschreef zijn reis meesterlijk. We zijn erg benieuwd te vernemen wat onze moderne globetrotters er zullen van terecht brengen.

DWERGEN GAAN NAAR SCHOOL

VOOR de éérste keer zijn er Pygmeeën naar school gegaan ! Het zijn vijftien Bankingakinderen van de Impfondostreek in Afrika. Ze schijnen zich heel aardig aan te passen en komen graag naar school ondanks het feit, dat vele leden van hun volkstam zich hiertegen verzetten.

Een internationaal telefoonboek

HET eerste internationaal telefoonboek ter wereld werd uitgegeven en te dezer gelegenheid, hebben vele persoonlijkheden uit alle hoeken van de wereld het woord gevoerd. Dat telefoonboek is het resultaat van een particulier initiatief. Het werd opgesteld per tak van bedrijf en beroep en omvat de voornaamste telefoonnummers van alle landen ter wereld. De Sovjet Unie heeft van 21 officiele instanties het nummer opgegeven. Het boek is in het Frans, Engels, Duits en Spaans opgesteld en telt 1.700 bladzijden met ongeveer 250.000 telefoonnummers.

BESTEL NU REEDS ONS
SPECIAAL KERSTNUMMER
36 BLZ!

NAAR DE VOGELMARKT

De verkopers, die tot de meest typische Brusselaars behoren, kunnen zo op het zicht een echte liefhebber met geld in zijn zak onderscheiden van een zonneklopper, lanterfanter of doodgewone bezoeker. De vogelhandelaars weten wie ze moeten aanspreken, hoe ze de klient moeten aanpakken, met welke argumenten ze hem tot een koopje kunnen overtuigen.

De vogelkraampjes moeten te twaalf uur klokslag opgeruimd zijn, zó eist het politiereglement, en dat doen de agenten stipt toepassen.

Wanneer er soms een handelaar is, die daar niet tijdig mee klaar komt en door een slecht gemutste politieagent wordt aangepord om de plaat te poetsen, dan kan men soms pittige woordenwisselingen in het puurste Brussels beluisteren.

Wanneer het middag geworden is, trekken de liefhebbers die hun gading gevonden hebben, of die aan de bekorende woorden van de verkopers geen weerstand konden bieden, met hun muitje naar huis. En daar is men met een mooi vogeltje altijd welkom, want wie van dieren houdt, heeft doorgaans een goed hart, maar wie van vogeltjes houdt, die heeft zeker een goed hart en een goed karakter ook !

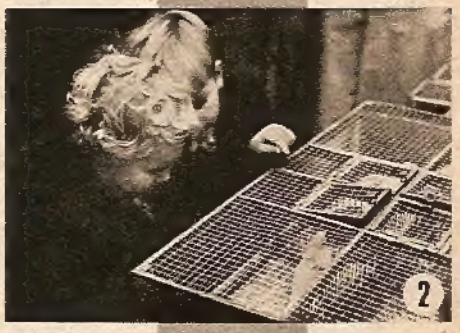

1. Neen, dat is geen betoging op de Grote Markt, maar het wekelijks rendez-vous van de vogelliefhebbers.

2. Hansje en Grietje hebben hun keuze gedaan. Nu moeten alleen vader en moeder nog overtuigd, maar dat zal niet moeilijk zijn.

3. Annemieke heeft eindelijk een goed schoolrapport gekregen, en meteen haar lang beloofde beloning verdiend : een lief torteldutje.

4. Dat zijn wel twee kenners, niet ?

EL MOCCO DE WREDE

TEKST EN TEKENINGEN VAN TIBET

(Wordt voortgezet.)

DE WITTE RUITER

TWEEDE DEEL

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

De valse Witte Ruiter — in werkelijkheid Koenraad — heeft de onderdanen van Philips-Augustus opgehitst. De koning is woedend en verdenkt Johan van verraad.

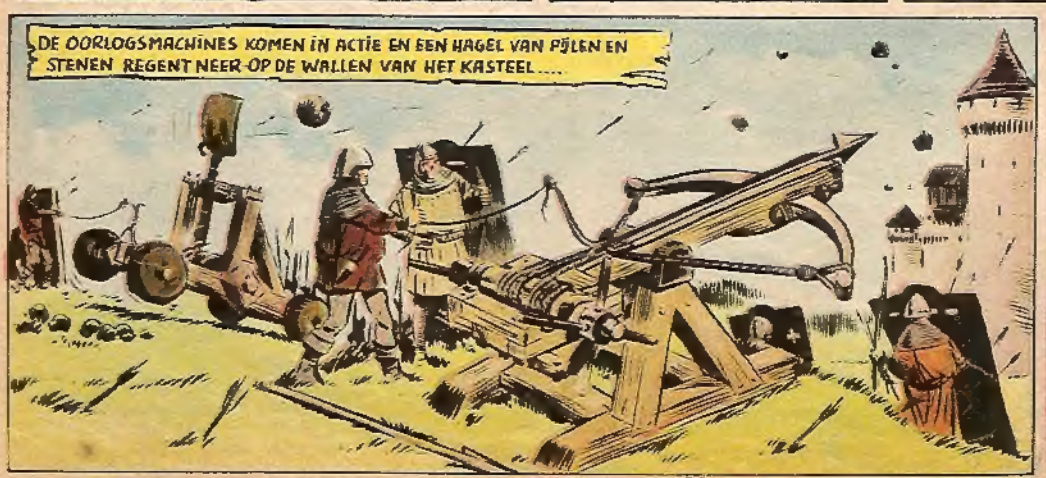

(Wordt voortgezet.)